

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 25.623 van 3 april 2009
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

1. de burgemeester van de stad Mechelen.
2. De Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 25 april 2004 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester op 26 maart 2008 houdende de onontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag, haar ter kennis gebracht op 26 maart 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen van de tweede verwerende partij.

Gezien de repliekmemoires van de verzoekende partij ten aanzien van beide verwerende partijen.

Gelet op het arrest nr. 15.022 van 18 augustus 2008 waarbij de burgemeester van de stad Mechelen buiten de zaak wordt gesteld en waarbij de zaak naar de algemene rol wordt verwezen.

Gelet op het arrest nr. 22.779 van 5 februari 2009 waarbij vastgesteld wordt dat de burgemeester van de stad Mechelen in de zaak betrokken dient te worden en waarbij de zaak verwezen wordt naar de algemene rol.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE RAEDEMAEKER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de tweede verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn.

Verzoekster is gehuwd op 16 januari 2006 met dhr. K.M., van Marokkaanse nationaliteit.

Verzoekster komt begin juli 2007 naar België met een visum type C om medische redenen wegens ziekte van haar echtgenoot.

Op 12 juli 2007 doet verzoekster een aankomstverklaring bij de bevoegde gemeentedienst van de stad Mechelen.

Op 3 augustus 2007 dient verzoekster een aanvraag in tot verblijf op basis van haar huwelijk met de dhr. K.M..

Op 26 maart 2008 neemt de gemachtigde van de burgemeester de beslissing tot onontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

“Overwegende dat volgens artikel 57 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht een in het buitenland opgesteld akte die de wilsverklaring van de man om het huwelijk te ontbinden vaststelt, zonder dat de vrouw een zelfde recht had, in België niet kan worden erkend, indien één van de echtgenoten in België of in een andere Staat verblijft die een dergelijke rechtsinstelling niet kent;

Overwegende dat uit de voorbereidende werken van het wetboek van internationaal privaatrecht blijkt dat deze definitie ook de eenzijdige verstoting (talak) omvat evenals de verstoting met compensatie (khol) waarbij de vrouw in een akte haar man uitnodigt om haar te verstoten in ruil voor een compensatie die hij haar bezorgt;

Overwegende dat bovenvermeld artikel 57 eveneens bepaalt dat een dergelijke akte toch kan erkend worden indien vijf voorwaarden vervuld worden;

Overwegende dat één van de voorwaarden bepaalt dat géén van beide echtgenoten op het tijdstip van de homologatie van de akte zijn gewoonlijke verblijfplaats mag hebben in een staat waarvan het recht die vorm van huwelijksontbinding niet kent;

Overwegende dat op het moment van de verstoting, de beide echtgenoten hun gewoonlijke verblijfplaats in België hadden en dat het Belgisch recht de verstoting niet kent;

Overwegende dat, als gevolg van het feit, het huwelijk tussen E.K.M. (...) en A.Y. (...) niet geldig ontbonden werd;

Overwegende, bovendien, dat artikel 27 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht bepaalt dat een buitenlandse authentieke akte die in België wordt erkend zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld krachtens deze wet toepasselijk recht, waarbij in het bijzonder rekening moet gehouden worden met artikel 18 en 21;

Overwegende dat artikel 21 de openbare orde – exceptie bedoelt en het mogelijk maakt om een bepaling van het buitenlands recht te weigeren voor zover zij tot een resultaat zou leiden dat kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde, wat het geval is in het geval van buitenlandse bepalingen die het polygaam huwelijk toestaan

Naar aanleiding van voornoemde motieven werd het visum-D aan betrokkene door de Dienst Vreemdelingenzaken geweigerd en het huwelijk tussen betrokkene en E.K.M. (...) niet erkend. Bijgevolg kan de aanvraag op basis van artikel 10 W.15.12.80 geen aanleiding geven tot de afgifte van een verblijfsvergunning.

(...)”

2. Over de rechtspleging

2.1. Uit het arrest nr. 22.779 van 5 februari 2009 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is gebleken dat de burgemeester van de stad Mechelen een autonome beslissingsbevoegdheid heeft en als enige tegenpartij diende te worden aangeduid. Bijgevolg dient de tweede verwerende partij buiten de zaak te worden gesteld.

2.2. Op 7 mei 2008 heeft de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen per aangetekend schrijven met ontvangstbewijs de stad Mechelen kennis gegeven van onderhavig beroep met de vraag om binnen de acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier neer te leggen en desgevallend een nota met opmerkingen toe te voegen.

Uit het ontvangstbewijs (roze kaart), dat zich in het rechtsplegingsdossier bevindt, blijkt dat de verwerende partij kennis kreeg van het bovenvermeld aangetekend schrijven van de griffie. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verwerende partij noch een administratief dossier noch een nota heeft neergelegd. Derhalve is artikel 39/59, §1 van de Vreemdelingenwet van toepassing dat luidt als volgt:

"Wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurt, worden de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn."

De verwerende partij verschijnt niet ter terechtzitting en is evenmin vertegenwoordigd. Blijkens het rechtsplegingsdossier werd zij nochtans regelmatig opgeroepen voor de terechtzitting.

Artikel 39/59, §2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

De Raad wijst erop dat het vermoeden van instemming met het beroep zoals bedoeld in artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet op zich de Raad er niet toe verplicht de vordering toe te wijzen. De Raad acht zich met name daar niet toe verplicht wanneer de vordering onontvankelijk is of de voorwaarden voor toewijzing kennelijk niet zijn vervuld (cf. RvS 8 november 1999, nr. 83.348; RvS 20 maart 2001, nr. 94.124).

3. Onderzoek van het beroep

Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij stelt dat de burgerlijke stand van de stad Mechelen het huwelijk tussen haarzelf en dhr. K.M. wel heeft erkend en overgeschreven in de registers van de burgerlijke stand. Verzoekster stelt dat zij een visum C verkreeg dat werd aangevraagd om haar echtgenoot te vervoegen wegens diens ziekte, dat zij eveneens ingeschreven werd door de verwerende partij in het register van overlijden als echtgenote van de inmiddels overleden heer E.K.M. Verzoekster is dan ook van mening dat de bestreden beslissing het algemeen zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

De Raad is van oordeel dat verzoekster kan worden gevolgd waar zij stelt dat de verwerende partij onzorgvuldig is geweest door eerst haar huwelijk te erkennen door de inschrijving

hiervan in de registers van de burgerlijke stand en door de inschrijving van verzoekster als echtgenote van de inmiddels overleden heer E.K.M. in het register van overlijden en nadien de aanvraag van verblijf van verzoekster onontvankelijk te verklaren om reden dat het huwelijk niet wordt erkend. Het getuigt van onzorgvuldig bestuur wanneer eenzelfde verwerende partij het huwelijk eerst wel erkent en nadien niet meer erkent, zonder dat de feitelijke omstandigheden gewijzigd zijn.

Het middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Vernietigd wordt de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van 26 maart 2008 genomen ten aanzien van X houdende de onontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie april tweeduizend en negen door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.